

AGORÀ, SERREI D'IMATGES; FONS D'IMATGES A LA BUSTIA, JOSEP M. JULIA SACRESTI

Els Pirineus també ballen

El Pigalle de Camprodon va marcar una època en unes comarques amb poca oferta nocturna

L'èxode rural és un concepte que, amb els matisos que calen i en un altre context, serveix per definir què han hagut de fer els consumidors d'oci nocturn de les comarques gironines pirinenques. I, de fet, és una tendència que s'accentua. Cada regla té la seva excepció, però, en general, qui ha volgut gaudir d'una nit de festa ha hagut i encara ha de fer quilòmetres, sobretot si busca ambient de discoteca.

JORDI CASAS > TEXT

La comarca del Ripollès va tenir el problema resolt amb el desplaçament fins al mític Pigalle, de Camprodon, que va sorgir a la dècada en què les discoteques es van implantar com a forma més moderna d'oci nocturn i dels diumenges a la tarda, i en un context dels primers anys de l'etapa democràtica, plens d'optimisme en tots els camps. Fruit d'aquesta situació general, el Ripollès i la Cerdanya no van ser l'excepció quant a la proliferació de pubs, cerveseries i els primers establiments de menjar ràpid, els *frankfurts*. Estem parlant de la dècada dels setanta del segle passat, en la qual, i fins ben entrada la dels vuitanta, l'oferta discotequera de la Garrotxa va ser

un referent per al jovent ripollès i osonenc, amb el Sansburg, el Pai Pai i el Kratter's. La situació canviava als mesos d'estiu, quan als ripollesos no els feia mandra fer quilòmetres –i no hi havia ni l'Eix Transversal ni els túnels del Capsacosta– i desplaçar-se fins a la costa, sobretot a les grans discoteques de Platja d'Aro i Roses.

Avui, els ripollesos també han d'emigrar per trobar oci nocturn, excepte quan obre la disco Masters, de la carretera de Barcelona de Ripoll. No ho fa regularment, i quan anuncia una nit de marxa el local s'omple a vessar d'un públic que es reparteix segons l'edat. Hi ha oferta més tranquil·la a bars com La Taverneta, el Cabina i l'Arlequí. Per a les altres nits de festa, els ripollesos tenen dues tendències. Els de la vall de Ribes i els del Baix Ripollès –Ripoll i municipis de la rodalia– es desplacen fins a Vic, i fins i tot a Barcelona o a Granollers. Cal tenir en compte que estan a mitja hora en cotxe de Barcelona i que hi ha bona comunicació amb tren. Els de la vall de Camprodon i els de Sant Joan de

Actualment, els ripollesos també han d'emigrar per trobar oci nocturn, excepte quan obre la disco Masters, de la carretera de Barcelona de Ripoll

ACGAX. SERVEI D'IMATGES. FONTS DIJOUS A LA BÚSTIA. JOSEP M. JULIÀ SACREST

les Abadesses, en canvi, tenen tendència a buscar oci nocturn a la Garrotxa i a Girona. A Camprodon, per ser municipi turístic, hi ha l'oferta de copa i bona música del P3 i el Pub 2000. Queden enrere, doncs, les èpoques del Pigalle. A Ribes de Freser, hi ha el Sí o No. Als mesos d'estiu, els ripollesos solen buscar oci nocturn a la costa, a part de les festes majors que se celebren a Osona o a la Garrotxa. En aquest cas, es mantenen les dues tendències: els ribetans i baixripollesos es desplacen a la Costa Brava central per la C-17 fins trobar l'Eix Transversal, i els de la zona camprodonenca ho fan a través dels túnels del Capsacosta i l'Eix Pirinenc, que els faciliten arribar en un temps raonable a la costa compresa entre Roses i Sant Pere Pescador.

El Buddha de Puigcerdà

A la comarca de la Cerdanya, l'oci nocturn es va anar desenvolupant al mateix ritme que el turisme de muntanya. Sempre s'ha concentrat quasi exclusivament a la vila de Puigcerdà. A diferència del Ripollès, hi ha

contribuït el fet que el desplaçament a altres comarques veïnes és més complicat i, a l'hivern, més incòmode. A part que molts consumidors d'oci nocturn ja eren i són gent que han fet quilòmetres per fer estada a la comarca. Hi ha hagut sempre l'alternativa de la Seu d'Urgell i Andorra, però queden a una hora de cotxe, i la connexió per carretera no sempre ha estat fàcil. Puigcerdà és la capital turística per excel·lència del Pirineu gironí. Hi destaca la nova discoteca Buddha, que organitza festes temàtiques molt sovint, i el pub L'Avalanche, que té també el vessant de cocteleria. La resta de l'oferta és de bars musicals. Hi ha la cerveseria El Refugi, el Central de la plaça Santa Maria, la més cèntrica de la vila. On predomina la música disco és al Cisco i al No Lo Sé, i també a L'Antiga, tot i que en aquest últim cas el format és més de pub. La Confianza és transfronterera, i acull força públic nord-català. A fora de Puigcerdà, hi ha molt d'ambient al pub El Pou, de Llivia.

Jordi Casas és periodista.

>> *La discoteca Pigalle de Camprodon (1988).*

A la comarca de la Cerdanya, l'oci nocturn es va anar desenvolupant al mateix ritme que el turisme de muntanya